

عنوان مقاله:

مقایسه معنای زندگی از دیدگاه اسلام و روانشناسی مثبت نگر

محل انتشار:

نهمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

معصومه جداری زارع زاده - دبیر مدرسه شهید حدادی، ناحیه ۳ تبریز، ایران دکترای روانشناسی

خلاصه مقاله:

قرآن در باب معنای زندگی پیشنهادی ارائه میدهد که در واقع همان نظریه بی پیرایه و تحریف نشده ادیان توحیدی است که بر هدفداری کیهان و تقاضای سرشت انسان تکیه دارد. به رغم وسوسه افکنی های داخلی و خارجی گذشته و تلاشهای مستمر، گسترده و پرهزینه جهان شکل گرفته بر اصول روشنگری و رنسانس، دیدگاه قرآن همچنان با صلابت، سلامت و قدرت در سیمای زندگی بخشی از جامعه بشری میدرخشد و به سایر انسانها نیز نوید آرامش، آسایش و سعادت میدهد. در تصور قرآن نظام کیهانی در خدمت انسان است تا در پرتو ارتباط با خدا به کمال مطلوب و سعادت جاودانه برسد، به عبارت دیگر جهان به شمول سرشت انسان، وی را به سوی خدا میخواند تا زندگیش جهت پیدا کند. این فراخوانی در قالب بعثت و نبوت، شکل تشریح شده خود را بازمی یابد تا فرصت سیر تعالی طلبانه برای انسان بیش از پیش فراهم آید. اینکه آفرینش آسمانها و زمین و هر آنچه در آنهاست، هدفمند صورت گرفته است، در جای جای قرآن به چشم میخورد و غایتمندی و حکیمانه بودن آفرینش آنها مورد تاکید قرار میگردد. آیا از نظر قرآن کریم، زندگی موضوعیت دارد؟ آیا زندگی یک اشتباه کور طبیعی است یا اراده الهی در پشت آن وجود دارد؟ آیا زندگی هدفی دارد و به دنبال معنایی است یا پوچ و بی هدف است؟ قرآن کریم به عنوان آخرین سند وحی الهی بیشترین توجه را به مسئله معناداری زندگی داشته و در آیات مختلف، نظام هستی را هدفمند و معنیدار معرفی کرده است. در این مقاله به بررسی دلایل معنی دار بودن زندگی از دیدگاه قرآن کریم و نیز روانشناسی مثبت میپردازیم.

کلمات کلیدی:

معنای زندگی، قرآن کریم، دین اسلام، روانشناسی مثبت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1641731>

